

Мустаковы и Йордана Геновича, а не търговци; Вавилія Неновича (а) Анастаса Стояновича Книшовскаго (б), и Петра Сапунова (в).

До като бѣхъ юще въ Букурещъ Неновичъ ослабна много въ здравіе си; и за да може да прехрани свое семейство, принуденъ стана да ся захване съ адвокатство.

Въ октомвриѣ 1831-й год. азъ ся върнахъ въ Москвѣ зацо ми ся испълни назначеноѣ за расходъ время; сѣднахъ за да си обработвамъ матеріалы що бѣхъ събралъ. Чрезъ двѣ години имахъ честь да испроводѣхъ въ Императорска Россійска Академіа кодексъ Влахо-Българскихъ грамотъ, съ пространны имъ поясненія, и единъ голѣмъ листеностъ пълнъ съ снимки.

Между тѣмъ азъ ся трудихъ надъ съставленіемъ Българской грамматики по сегашню имъ новонарѣчіе. Той трудъ ставаше еще по важень и необходимъ за това, защото изъ сички Славянски нарѣчія едно само Българско е безъ грамматикѣ; о необходимости коея Шенцеръ давнымъ давно рѣкълъ: « Словарь т. е. рѣчникъ и грамматика на Българскомъ нарѣчіи дѣжны да съдържавать въ себѣ си голѣма важность за рѣшеніе историческихъ вопросовъ, при това еще можемъ прибавити, за рѣшеніе вопроса, относительно нашего църковна языка, за кое и до сега носятъ

(а) Изд. Священна Исторія Ветхи и Новѣ Зав. въ Будинѣ 1825.

(б) Изд. Преводъ Гибсерава Собр. примѣровъ изъ св: Истор. Будинѣ 1825.

(в) Изъ. Свой Преводъ на четыре Еванг. въ Букурещъ 1828.